

по сичкийтъ брѣгъ на Адриатическото море, прѣврѣ-
менно независимостѣта си, когито Албанцитѣ напад-
нахъ отъ горня старна на Епиръ врѣзъ Целопонесъ, и
изгорихъ Мисолонги, на когото жителитѣ, оставени
отъ Русцитѣ, бѣгахъ кѣмъ Венециянскитѣ острове.
Тѣзи що не можяхъ да побѣгнѣтъ, станахъ жертва
на Албанцитѣ; Патрасъ, нападната прѣзъ ноцѣта на
Великийтъ Петжкъ, по църковно врѣме, издавихъ, сички
що можяхъ да оловѣтъ, прѣдъ църкова.

Албанцитѣ, като прѣминахъ Коринтскитѣ шийникъ,
оловихъ Триполицкитѣ пѣтъ, и отидохъ кѣмъ послед-
нийтъ този градъ когито три хиляти Спартити отъ
Мизистра, водими отъ Русцитѣ, приближавахъ до тая
столица. Спущатъ ся врѣзъ малката Лакедемонска
войска отъ Цесара, одушаватъ три хиляди Маняти, под-
новяватъ крѣпостната храна на Триполица, изтреб-
ватъ градѣтъ отъ сичкитѣ подозрителни, съ Орловци,
Грѣци, и са настаняватъ, до десетъ хиляди души, въ
полето на Триполица. Мохамедъ-Паша, ветхийтъ ве-
ликъ визиръ който ги управляваше, генераль тѣрши-
ливъ и буинъ, спорѣдъ случайтъ, искаше да чака въ
това засилено отъ природата мѣсто, часѣтъ додѣто
Туреката флота излѣзи отъ Чанакъ-кале, и, като
обиколи Магапанскитѣ завой, дойде да забиколи
Рускитѣ ескадри въ Наваринскитѣ и Модонскитѣ
заливъ; въ сѣщото това врѣме Албанцитѣ да напад-
нахъ забиколеннитѣ Русци, и да ги биѣтъ тѣй по
сухо както и по море.

XXXIX.

Шотландецѣтъ Елфестонъ, като притигна послѣдно
отъ Англия съ Руската ескадра, влизаше въ заливѣтъ
на Мизистра когито Отоманската флота ся ежърѣ
врѣзъ вѣсточната стѣрна на Целопонесъ отъ Русцитѣ.
Албанцитѣ отъ Триполица, извѣстени тоже въ сѣщю-
то врѣме, ся спуснахъ чрѣзъ тѣснийтъ прѣходъ на
Низий кѣмъ Коронекото поле.

Мавромихалъ запази съ своитѣ Спартити този
Низийски тѣсенъ прѣходъ прогивъ десетъ хиляди души